

TEDENSKA SLIKE

PRILOGA

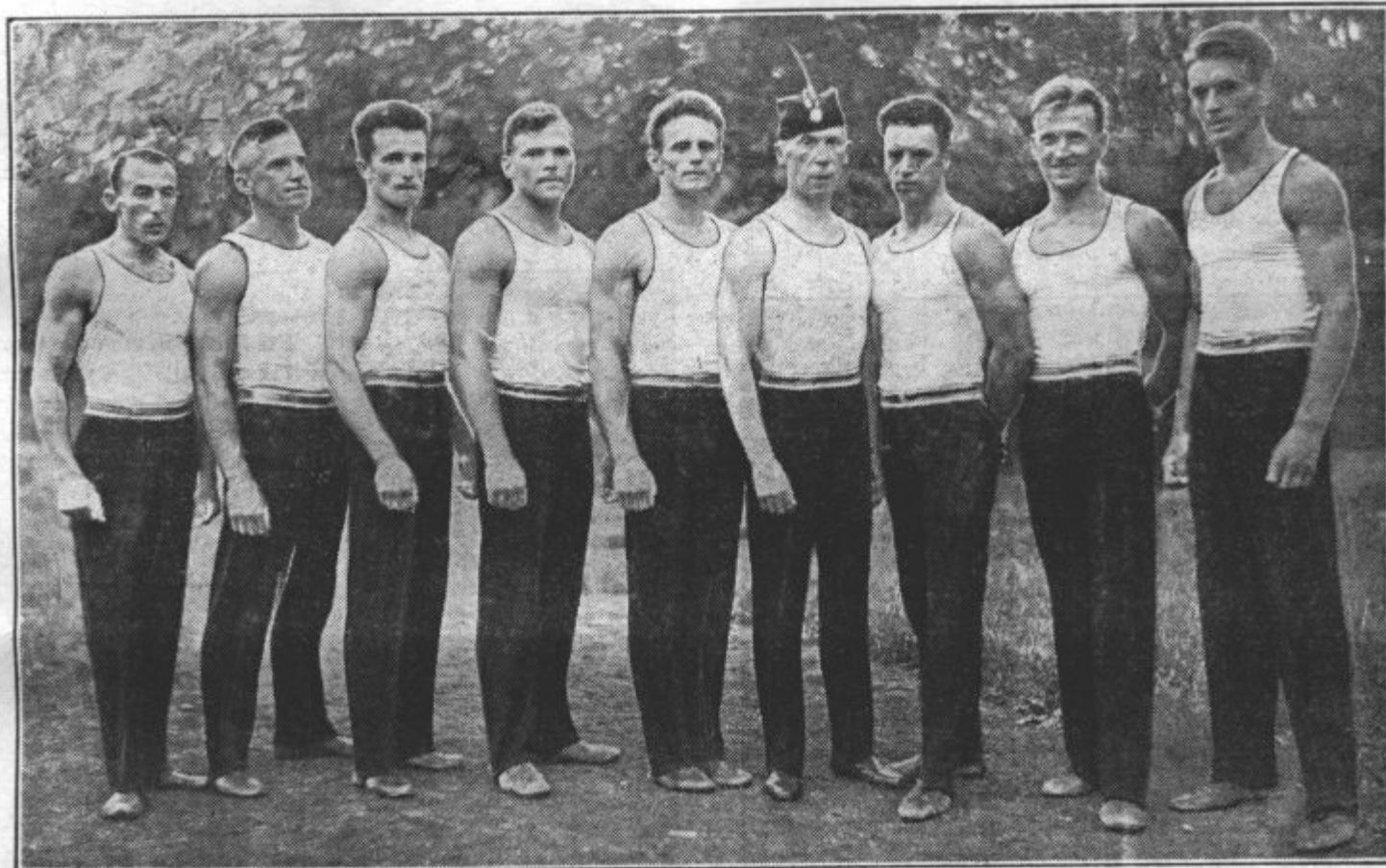
DOMOVINI

Leto VI.

V Ljubljani, dne 24. julija 1930.

30. številka

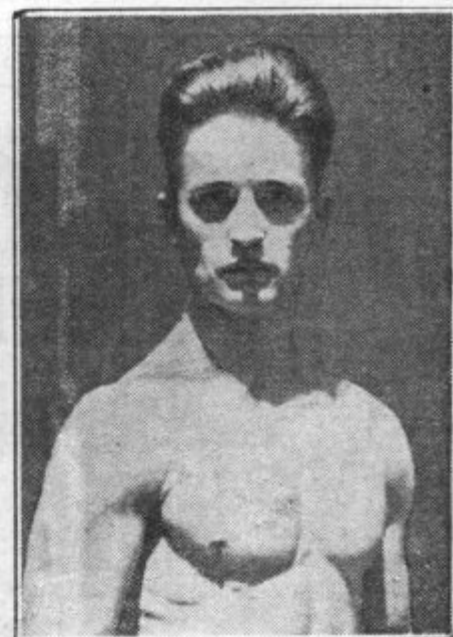
Naši Sokoli na mednarodnih tekmah v Louxembourg

Sokolska tekmovalna vrsta; od leve na desno so bratje: Leo Štukelj, Peter Šumi, Tone Malej, Rafael Ban, Jože Primožič, načelnik SKJ in vodja vrste dr. Viktor Murnik, Stane Žilič, Gabe Zupančič, Boris Gregorka.

Jože Primožič
svetovni prvak v telovadbi

† Tone Malej

Slika v sredini:

† Tone Malej kot jugoslovenski vojak.

Veličasten pogreb brata Toneta Maleja

Telovadkinje Sokola I. v Ljubljani čakajo na ljubljanskem kolodvoru na vlak, ki je pripeljal iz tujine ponesrečenega Sokola Toneta Maleja, da pokrijejo njegovo krsto z domačim cvetjem.

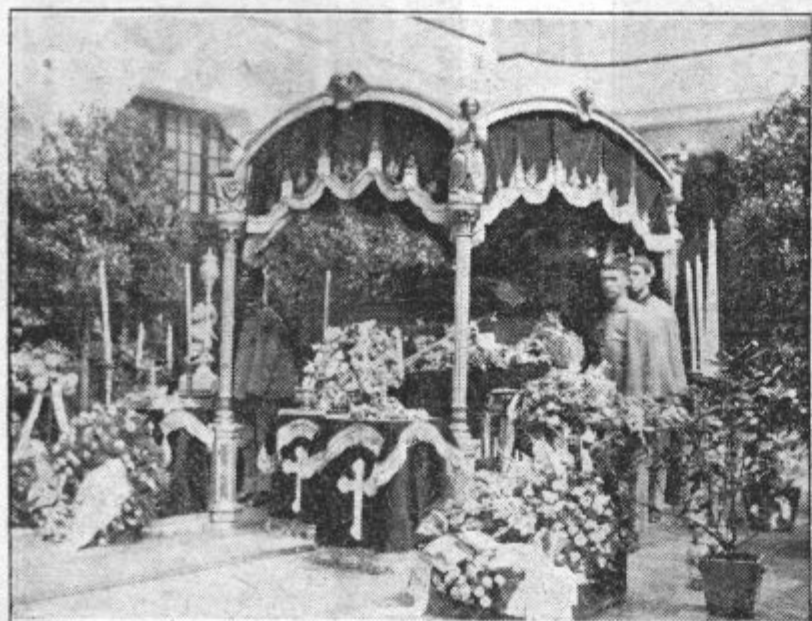
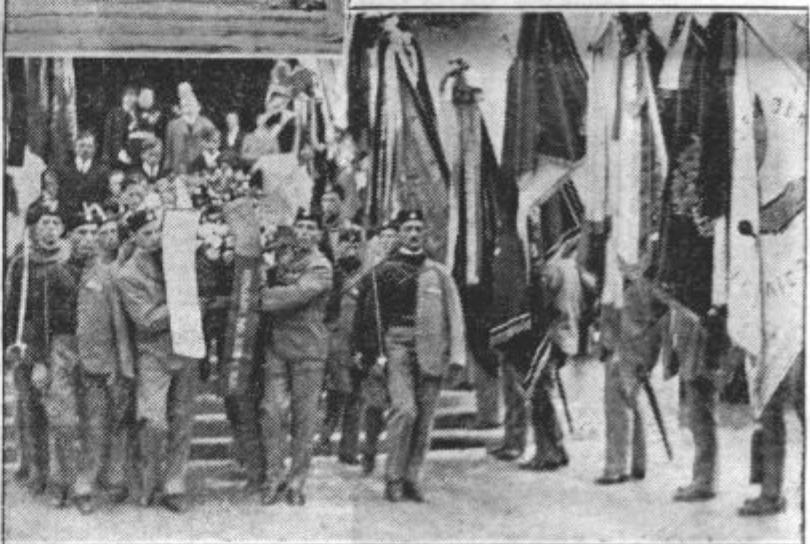
Slika, ki jo priobčujemo, je prvi posnetek mrtvega Sokola na mrtvaškem odru v luxembourški kliniki St. Therése.

Telovadci Sokola I v Ljubljani nesejo krsto s truplom pokojnega Toneta Maleja na ljubljanskem kolodvoru iz vagona na mrtvaški voz.

Pred sokolskim domom na Taboru: (slika levo) Prvi podstarišina SKJ br. E. Gangl govori Tonetu Maleju v slovo. — Spodnja slika: Sokoli nesejo krsto med špalirjem praporov iz taborske dvorane na pogrebni voz.

Med častno stražo Sokolov, pod črnim, srebrno obrobljenim baldahinom leži na sokolskem Taboru med cvetjem in številnimi vencji na katafalku krsta, k kateri so romale ves dan množice ljudstva in se poslavljale od mučenika.

Iz veličastnega žalnega spreveda: Tik pred krsto korakajo Malejevi najboljši prijatelji, naši tekmovalci v Luxembourggu, na čelu jim načelnik SKJ br. dr. V. Murnik.

Iz veličastnega žalnega spreveda: Venci Nj. Vel. kralja, predsednika vlade ter ministra prosvete.

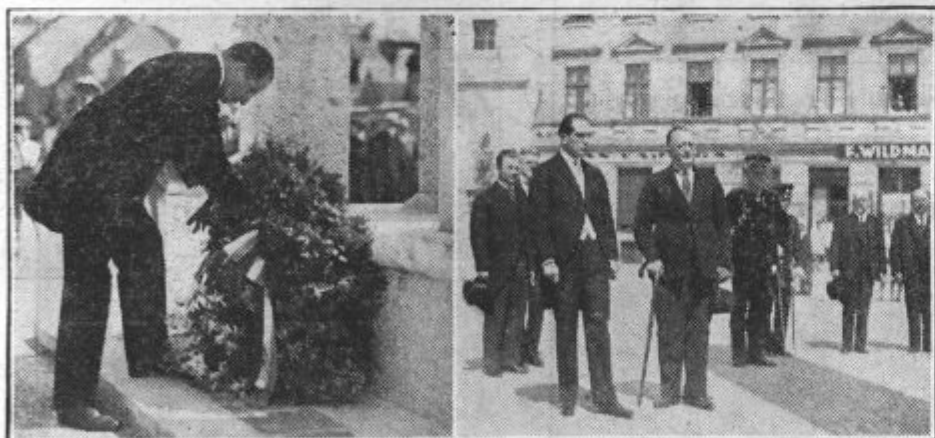

S pogreba v Bohinjski Bistrici: Sokoli nosijo krsto na bistriško pokopališče. — Mat, bratje in sestra br. Maleja ob odprtem grobu.

Ko je dospela krsta s truplom br. Maleja na trg pred glavni kolodvor, jo je tam v grobnem molku, žalostno in spoštljivo pričakala ogromna množica ljudi.

Proslava francoskega praznika (14. julija) v Ljubljani

Slika levo: konzul g. Neuville polaga venec pred Napoleonov spomenik. Desno: eno minuto tihega spomina vsem padlim herojem. Od leve na desno stoje dr. Pretnar, konzularni tajnik Dekleva, konzul Neuville, Fabjančič, div. gen. Sava Tripković, štabni polkovnik Miličević in gosp. Klopčič.

Slavnost ob postavljanju 36 metrov visokega droga za državno zastavo na meji v Hotederšici

K sliki levo: Zadač grančarska hiša, spodaj od leve proti desni italijanska fin. stražnica z oficirji, državni mejnik, na desni pa naša orožniška baraka s stražnico. Pred občinstvom pelje cesta na desno v Hotederšico in Logatec, na levo pa v Idrijo.

† Anton Kristan

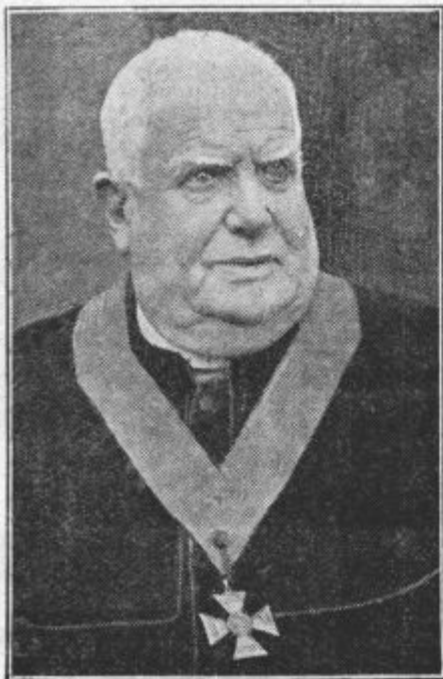

17. t. m. je preminul v Ljubljani predsednik Zadržne banke, bivši minister za šume in rude, g. Anton Kristan. Pokojnik je bil rojen 31. januarja 1881. Vse svoje življenje je posvetil v prvi vrsti gospodarskemu delu in zadržnemu pokretu. Bil je glavni ustanovitelj in voditelj skozi dolgo vrsto let »Konzumnega društva za Slovenijo«.

V svoječasnih narodnih vladah za Slovenijo je prevzel poverjenišvo za socialno skrbstvo.

Njegov veličasten pogreb minole nedelje je pričal, kak velik ugled in spoštovanje je vsestransko užival blagopokojnik.

Biseromašnik Martin Meško

Tam gori na prelepem vrhu Kapele, ovenčanem od vinogradov, kraljuje že 42 let kot župnik, duhovni svetovalec, častni kanonik ter častni občan vseh kapelskih občin Martin Meško, ki je 22. t. m. obhajal biserno mašo.

Rojen 27. oktobra 1845. v Pušencih pri Ormožu, je študiral gimnazijsko v Varaždinu bogoslovje v Mariboru in bil 21. julija 1870 posvečen v mašnika. Služboval je od leta 1870. do 1873. v Sv. Petru pri Radgoni, od l. 1873. do 1875. v Ljutomeru, nato v Vuzenici, Leskovcu, pri Sv. Barbari v Halozah pod župnikom Raičem, pri Sv. Petru pri Mariboru, od 29. jan. 1888. naprej pa župnikuje pri Kapeli. L. 1909. je postal duhovni svetovalec, l. 1923. častni kanonik, l. 1928. je bil odlikovan z redom Sv. Save IV. stopnje. Vse občine kapelske župnije so ga imenovali častnim občanom. Zlatomašništvo je obhajal v juliju l. 1920.

Meško je bil vse svoje življenje izrazit in neizprosni nacionalist.

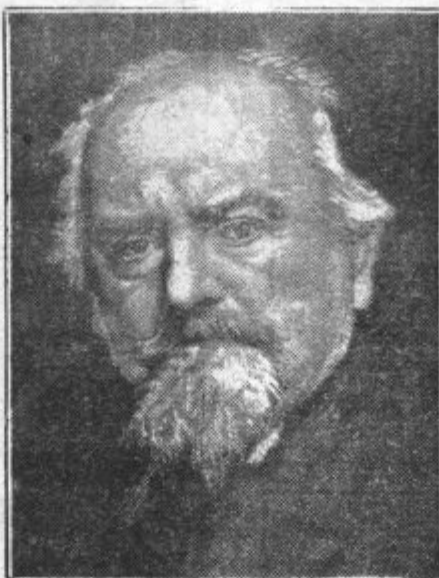
Fizično in duševno je 85-letni starček sijajno ohranjen. Spominja se vsega iz preteklosti in ve za vse dogodke sedanosti ter mu je v njih trezni presoji malokdo kos. Zanima se še danes za vse stroke vede in znanja ter je izredno vesel, če more s kom o tem ali onem razpravljati.

Izredno ljubi petje, in še danes ob slavnostnih proslavah rad zapoje. Je velik prijatelj učiteljstva. Političnega udejstvovanja v strankarskem smislu se je vedno izogibal in v svojih pridigah se ni nikoli dotaknil te plati. Zato pa je pri vsem narodu zelo spoštovan in ljubljen. Ljudstvu pomaga kjer le more, tudi v gmotnih potrebah, podpira vsa društva in ustanove, za duhovna opravila ne zahteva skoro nič, tako da je danes po 42-letnem župnikovanju prav za prav revež. A kraj s svojo krasoto se mu je tako priljubil, da vkljub ponudbam višjih funkcij ni hotel stran.

† Josip Rus

Na Prevojah je 17. t. m. preminul v visoki starosti 80 let tamošnji velezaslužni občan, posestnik in gostilničar g. Josip Rus. Pokojnik je bil sin okrožnega zdravnika za brdski sodni okraj. Že v mladih letih je prevzel doma posestvo, trgovino in znano gostilno ter je vse to vzorno vodil dolga desetletja. Dolgo vrsto let je bil načelnik obrtne in gostilničarske zadruge, poleg tega pa med in pred vojno občinski odbornik, župan in član krajevnega šolskega sveta. Leta 1907. je ustanovil na Prevojah posojilnico in hranilnico, kateri je načeloval 23 let do svoje smrti. Pred tremi leti 16. januarja je slavil s svojo soprogo Marijo zlato poroko. Vzgojil je številno družino šestih sinov in treh hčera. Njegovi sinovi so dr. Mavricij Rus, ljubljanski mestni fizik, Fran Rus,

ravnatelj Ljubljanske kreditne banke, Srečko Rus, zastopnik zavarovalnice »Dunav«, Josip Rus, ki ima parno žago v Domžalah, trgovec

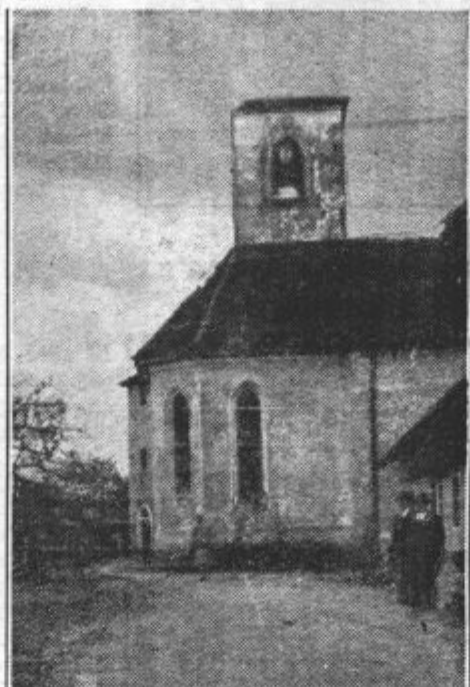
Viktor Rus in Edvard Rus, ki je prevzel domače posestvo. Hčere Pavla, Berta in Ivanka so poročene.

† Akademik Wolf Lukmann

ki se je ponesrečil v Triglavskem pogorju.

Neurje na Gorenjskem

Pungraška cerkev v Kranju, kateri je vihar odnesel 8 m visok vrh stolpa ter ga vrgel 10 m daleč preko poti na sosednji vrt.

Zanimiv svetovni popotnik

je Joža Mikulec iz Krušljevega sela v Zagorju. Od leta 1901., ko je šel na »to dolgo rajžo« pa do danes je prehodil že precej sveta in spoznal vse zemeljske kontinente. Ampak potovanje samo ni bogve kaj zanimivo, saj Mikulec ne piše potopisov, spominov ali razkritij neraziskanih džungl. Kot edino, a težko zanimivost nosi oziroma vozi s seboj 25 kg težko spominsko knjigo, pravo redkost med knjigami, ki ima na platnicah napisano: Souvenir. Knjiga obsega 2000 strani, 1017 je že popisanih z samimi podpismi vseh mogočih svetovnih veličin, nekateri s prav kraljevskim sijajem.

Nu, v knjigi je še dovolj praznih listov in zato Mikuličevega potovanja še ne bo tako kmalu konec. In če mu bo dano zdravje in dobra volja, bo koncem potovanja podpisov znamenitih mož polna knjiga redkost posebne vrste. Ponosna bo muzejska zbirka, ki se bo ponašala z njo.

Te dni se je mudil Mikulec v Ljubljani. Knjigo prevaža v solidnem kovčegu na vzmetih starega otroškega vozička.

Gasilski dom v Ljutomeru

Za stavbo se je porabilo približno 80.000 zidne opeke, 6000 strešne opeke, 3 vagoni cementa, dva vagona apna, 170 kubičnih metrov peska, 180 kub. m prodca in tri vagoni ugasikov. Stavbeni les je poklonila mestna občina ter plačala tudi tesarsko delo. Stavbišče je podarila društvu gdč. Vaupotič, zdaj poročena Vreg. Načrt pa je izdelal g. Vidmar, uradnik bivše gradbene sekcije v Murski Soboti.

Slovesna otvoritev impozantne stavbe gasilskega doma v Ljutomeru bo v nedeljo 10. avgusta. Pokroviteljstvo nad to slavnostjo je prevzel g. ban Dravske banovine, blagoslovil pa bo dom škof mariborski.